

POPROSTY (2) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz prosty).

sg m N poprosty (1). ◇ f G poprost(e)j (1). ◇ [G m a. n poprost(e)go.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zwyczajny, pospolity (1) : Ocyec yefli życzy synowi pokoyu á wczáfu/ lepyey nyechay mu po proŝtey formy żonę yedna/ niż kyedy bárzo głádkyey. GliczKsiąż P8v.*

2. *Nieuczony (1) : Ale o thym ich zuchwálfwtwe á lotroŝtwye nikt nie vmye lepyey powyedzyeć/ yáko yeden Rurał poproŝty/ ktori yáko mowią w ogroycu máło co przebywał. GliczKsiąż H7v.*

*** [*Bez wystarczającego kontekstu: Doctrina communis est et clara {(Poproŝzthego)} Glosy III nr 116/1.*]

Synonimy: 1. pospolity, zwyczajny, zwykły; 2. niećwiczony, nieuczony, prosty.

MC